

MARYJO KRÓLOWO POLSKI MÓDL SIĘ ZA NAMI

Parafia Rzymskokatolicka w Kaliszu Pomorskim

44/2020

XXXII NIEDZIELA ZWYKŁA

08.11.2020

Ewangelia (Mt 25, 1-13)

Przypowieść o dziesięciu pannach

Jezus opowiedział swoim uczniom tę przypowieść:

«Podobne będzie królestwo niebieskie do dziesięciu panien, które wzięły swoje lampy i wyszły na spotkanie pana młodego. Pięć z nich było nierozsądnych, a pięć roztropnych. Nierozsądne wzięły lampy, ale nie wzięły z sobą oliwy. Roztropne zaś razem z lampami zabrały również oliwę w swoich naczyniach. Gdy się pan młody opóźniał, senność ogarnęła wszystkie i posnęły.

Lecz o północy rozległo się wołanie: „Oto pan młody idzie, wyjdźcie mu na spotkanie!” Wtedy powstały wszystkie owe panny i opatrzyły swe lampy. A nierozsądne rzekły do roztropnych: „Uzyczcie nam swej oliwy, bo nasze lampy gasną”. Odpowiedziały rozropne: „Mogłoby i nam, i wam nie wystarczyć. Idźcie raczej do sprzedających i kupcie sobie”.

Gdy one szły kupić, nadszedł pan młody. Te, które były gotowe, weszły z nim na ucztę weselną, i drzwi zamknęto. Nadchodzą w końcu i pozostałe panny, prosząc: „Panie, panie, otwórz nam!” Lecz on odpowiedział: „Zaprawdę, powiadam wam, nie znam was”.

Czuwajcie więc, bo nie znacie dnia ani godziny.

Naród jest wspólną pamięci i równocześnie jak najbardziej terażniejszą wspólnotą działania. Powinniśmy o tym pamiętać nie tylko przy okazji rocznicy odzyskania niepodległości.

Świętowanie ważnych narodowych i państwowych rocznic nie byłoby możliwe bez pamięci. W rocznicę odzyskania przez Polskę niepodległości warto przywołać nauczanie Jana Pawła II odwołujące się do pamięci o dziedzictwie. W roku 1979 słyszeliśmy, że dzieje Polski to dzieje ludzi. Tych ludzi nie można zrozumieć inaczej jak we wspólnocie Narodu. Tysiącletnich

dziełów Narodu nie zrozumiemy bez Chrystusa. Po dwudziestu latach w sali Sejmu Rzeczypospolitej Jan Paweł II, przemawiając do zgromadzonych parlamentarzystów, bardzo mocno podkreślił rolę wzorów i świadectw konkretnych ludzi: W polskiej tradycji nie brakuje wzorów życia poświęconego całkowicie dobru wspólnemu naszego Narodu. Te przykłady odwagi i pokory, wierności ideałom i poświęcenia wyzwały najpiękniejsze uczucia u wielu Polaków, którzy bezinteresownie i z poświęceniem ratowali Ojczyznę gdy była ona poddawana najcięższym próbom. Świadectwa są wyzwaniem do zbiorowego poświęcenia wielkim narodowym celom. Jan Paweł II prawdy wiary ilustruje postaciami i wydarzeniami z dziejów - szeregami świętych, wybitnych poetów, wieszczów, słowa kazań i pieśni. Wskazuje na budowaną na tych szeregach wspólnotową pamięć Narodu. Przywołuje kilka takich osób tytułem przykładu. Św. Wojciech i św. Stanisław. Pierwszy to patron „ładu hierarchicznego” widzianego w kontekście męczeństwa i spotkania w Gnieźnie, drugi - patron ładu moralnego w Ojczyźnie. Ustrój Kościoła zbudowany na tych dwóch filarach pozwolił przetrwać Narodowi mimo rozbiorów, pozwolił utrzymać i pogłębić

tożsamość.

Dwa rzędy postaci. Jeden to święci i błogosławieni: św. Jadwiga, św. Stanisław, św. Jacek, św. Jan Kanty, bł. Bronisława, bł. Szymon z Lipnicy, św. Maksymilian Kolbe. Drugi to ludzie nauki i kultury: Wojciech z Brudzewa, Mikołaj Kopernik, Maciej Miechowita, Stanisław ze Skalbmierza, Paweł Włodkowic, Jakub z Paradyża, Jan z Kęt, Zbigniew Oleśnicki, Stanisław Hozjusz, Mikołaj Rej, Jan Kochanowski, Andrzej Frycz Modrzewski, Marcin Kromer, Jan Śniadecki, Hugon Kolański. Nazwiska do podręczników historii. Elementy wspólnotowej pamięci.

Polska współczesna to spuścizna pokoleń rozumiana jako trud, miłość wspólnego dobra i zadanie. Nie jest możliwe wykonanie tego zadania bez wspólnej pamięci. Synowie i córki jednego narodu trwają w miłości wspólnego dobra, jakie czerpią z kultury i historii, znajdując w nich oparcie dla swej społecznej tożsamości, a zarazem dostarczając tego oparcia bliźnim, rodakom. Dziedzictwo pokoleń to zadanie. Wspólnie pamiętamy o dziedzictwie, bo składa się na nie tysiące jednostkowych działań i dokonań, tysiące osobistych świadectw i doświadczeń. Dziedzictwo możemy wzbogacić tylko wtedy, jeżeli wspólnie pamiętając, będziemy równocześnie wspólnie działać. Corocznie 11 listopada wspominamy wydarzenia, które w roku 1918 przyniosły Polsce i Polakom po latach panowania zaborców upragnioną niepodległość.

Niepodległość nie nastąpiła jednego dnia. Musiała zostać wyrwana wysiłkiem zbrojnym, stanowczą dyplomacją, ale także błyskawicznie stworzonym systemem parlamentarnym, scalem organizmu państwowego przy wykorzystaniu umiejętności świetnie przygotowanych w zaborczych realiach urzędników, prawników, nauczycieli, wojskowych, działaczy gospodarczych. Trzeba mieć świadomość, że niepodległość w znaczeniu utrwalenia granic Rzeczypospolitej rodziła się w bojach o Lwów w roku 1918 i 1919, w wojnie z bolszewikami w latach 1919-1920, w powstaniu wielkopolskim 1918-1919 i w powstaniach śląskich 1919-1921, w plebiscytach.

Mimo lat niewoli najpierw przetrwało, a potem urosło poczucie narodowej tożsamości. Jej zwornikiem były wiara, religia i Kościół katolicki. Miało to szczególne znaczenie w zaborach pruskim i rosyjskim. Księża i zakonnicy w wielu miejscach ziem polskich przewodzili oporowi przeciw zaborcy. Dziewiętnastowieczna religijność Polaków była religijnością patriotyczną. Apogeum takich postaw przeżywała Warszawa i Królestwo Polskie w latach powstania styczniowego. Postacie wybitnych kapłanów znajdziemy zarówno wśród twórców bractw trzeźwości i działaczy gospodarczych, jak i wśród dowódców powstańczych. To przecież tamte czasy ukształtowały osobowości tej miary, co św. Brat Albert i św. Rafał Kalinowski. Ważną rolę odgrywały pierwiastki religijne w twórczości Mickiewicza, Słowackiego, Krasińskiego i Norwida. Wiara katolicka ściśle łączyła się z obroną języka polskiego w warunkach germanizacji i rusyfikacji.

Świętowanie rocznicy niepodległości nie jest jedynie wspomnianiem przeszłości. Niech przesłaniem na przyszłość będą słowa twórczyni polskiego harcerstwa, Olgi z Drahonowskich Małkowskiej, z jednego z "Listów do polskiego żołnierza" napisanego w październiku 1944 roku: Gdy narody zaczną się gubić w labiryncie materialistycznych celów, Polska im wskaże drogę prawdziwego odrodzenia. Doprawdy Druhu, dumni powinniśmy być z tego, że należymy do takiego narodu. Ale równocześnie kładzie to na nas ciężki obowiązek. Bo być Polakiem to znaczy żyć szlachetnie.

ŚW. MARCIN

Marcin urodził się ok. 316 r. w Panonii, na terenie dzisiejszych Węgier, w rodzinie pogańskiej. Jego ojciec był rzymskim trybunem wojskowym. Prawdopodobnie imię Martinus pochodzi od Marsa, boga wojny. Przez wieki powstało tak wiele życiorysów Marcina i legend, że dziś trudno ustalić fakty.

Prawdopodobnie uczył się w Ticinium (Pawia). Mając 15 lat wstąpił do armii Konstancjusza II. Co do tego, ile lat służył w wojsku, hagiografowie toczą spory. Według jednych 25, inni podają, że tylko 5. Ale wydarzenie, które wszyscy czciciele wspominają, miało miejsce w okresie tej służby. Żebrakowi proszącemu o jałmużnę u bram miasta Amiens Marcin oddał połowę swej opończy. Następnej nocy ukazał mu się Chrystus odziany w ten płaszcz i mówiący do aniołów: "To Marcin okrył mnie swoim płaszczem". Pod wpływem tego wydarzenia Marcin przyjął chrzest i opuścił wojsko, uważając, że

wojowanie kłóci się z zasadami wiary. W innych życiorysach znajdujemy informację, że spotkanie z żebrakiem nastąpiło już po chrzcie; Marcin jako chrześcijanin nie mógł służyć w wojsku, dlatego musiał z niego wystąpić. Wielką troską Marcina było nawrócenie swoich rodziców, do którego doprowadził wkrótce po opuszczeniu armii. Następnie udał się do św. Hilarego, biskupa Poitiers (we Francji), stając się jego uczniem. Został akolitą, a następnie diakonem. Po pewnym czasie osiadł jako pustelnik na wysepce Gallinaria w pobliżu Genui, gromadząc wokół siebie wielu uczniów.

W 361 r. założył pierwszy klasztor w Galii - w Liguce. Dziesięć lat później, mimo jego sprzeciwu, lud wybrał go biskupem Tours. Ta data jest potwierdzona w dokumentach - sakrę biskupią otrzymał w roku 371. Jako pasterz diecezji prowadził nadal surowe życie mnisze, budząc sprzeciw okolicznych biskupów. Klasztory, które zakładał, łączyły koncepcję życia mniszego z pracą misyjną. Sam odbył wiele wypraw misyjnych. Rozpoczął chrystianizację prowincji galijskiej i prowadził ją w sposób bardzo systematyczny. Był znanym apostołem wsi. Jako były wojskowy nie zrażał się niepowodzeniami, ale konsekwentnie realizował wytyczone sobie zadania.

Jeszcze za życia nazywany był mężem Bożym. Współczesny mu hagiograf Sulpicjusz Sewer zanotował wiele cudów wymodlonych przez biskupa Marcina, a także wielką liczbę nawróconych przez niego pogan. Sulpicjusz opisuje także zmagania tego misjonarza z duchami nieczystymi, które atakowały go tym częściej, im więcej dusz nawracał na wiarę chrześcijańską. Marcin zmarł 8 listopada 397 r. w Candes podczas podróży duszpasterskiej. Jego ciało sprowadzono Loarą do Tours i pochowano 11 listopada. Jako pierwszy wyznawca - nie-miecczennik - zaczął odbierać cześć świętego w Kościele Zachodnim. Relikwie spoczywają w bazylice wzniesionej ku czci Świętego. Jest patronem Francji, królewskiego rodu Merowingów, diecezji w Eisenstadt, Mainz, Rotterburga i Amiens; dzieci, hotelarzy, jeźdźców, kawalerii, kapeluszników, kowali, krawców, młynarzy, tkaczy, podróżników, więźniów, właścicieli winnic, żebraków i żołnierzy.

=====

OGŁOSZENIA DUSZPASTERSKIE

XXII NIEDZIELA ZWYKŁA

1. Przeżywamy dzisiaj w Kościele w Polsce XII Dzień Solidarności z Kościołem Prześladowanym. Przy wyjściu z kościoła odbędzie się zbiórka ofiar na Pomoc Kościołowi w Potrzebie.

2. Przez cały miesiąc listopad w ośmiu przez siebie wybranych dniach można uzyskać odpust zupełny za pobożne nawiedzenie cmentarza i odmówienie modlitwy za zmarłych pod warunkiem, że jesteśmy w stanie łaski uświęcającej, przyjmijmy Komunię św. i pomodlimy się w intencjach wskazanych przez Ojca Świętego. Odpust ten można ofiarować jedynie za zmarłych.

3. Za zmarłych z naszych rodzin będziemy modlić się za przez cały listopad od poniedziałku do soboty. Wypominki składamy na tacę i w zakrytych. Prosimy podać nazwę ulicy, by móc modlić się w poszczególnych dni ulicami. Za złożone ofiary serdecznie dziękujemy!

3. W środę 11 listopada, wypada 102 rocznica Odzyskania Niepodległości – Święto Narodowe. Msza święta w intencji Ojczyzny o godz. 12.00. Serdecznie zapraszamy.

4. W czwartek od godz. 17.00 adoracja Najświętszego Sakramentu. Od godz. 17.00 do 17.15 adoracja z udziałem dzieci. Serdecznie zapraszamy.

5. W przyszłą niedzielę w parafii, dzień solidarności i modlitwy w intencji Wyższego Seminarium Duchownego w Koszalinie. Po Mszach św. zbiórka ofiar.

6. Zachęcamy do czytania prasy katolickiej, Gościa Niedzielnego i Gazetki Parafialnej.

7. Przypominamy o obowiązku zakrywania ust i nosa, dezynfekcji rąk, o zachowaniu dystansu między sobą, zalecane jest udzielanie Komunii św. na rękę.

Za każdą ofiarę, wszelką pomoc, życzliwość i dar modlitwy składamy serdeczne Bóg zapłać! Solenizantom i Jubilatkom składamy najserdeczniejsze życzenia i zapewniamy o modlitewnej pamięci. Parafianom i Gościom życzymy pięknych i błogosławionych dni w nowym tygodniu.

*ks. Tomasz Jaskółka — proboszcz
ks. Przemysław Gracek — wikariusz*

=====

W MINIONYM TYGODNIU ODESZLI DO WIECZNOŚCI:

† Leonarda Pietrzyk
† Stanisława Piłat
† Julian Tomaszewski

Wieczny odpoczynek racz IM dać Panie...

INTENCJE MSZALNE W KOŚCIELE PARAFIALNYM	
XXXII NIEDZIELA ZWYKŁA 08.11.2020	
08.00	† Zofia ZEMBRON (w 3 r. śm.) i † Janusz ZEMBRON
12.00	Dziękczynna w 50 r. urodzin Adama i w 2 r. urodzin Wojtka KWAŚNIEWSKICH z prośbą o zdrowie i opiekę Matki Bożej
12.00	O Boże błogosławieństwo i opiekę Matki Bożej dla Błażeja z okazji urodzin
18.00	† Albin STANIECKI
PONIEDZIAŁEK 09.11.2020	
18.00	† Marianna (12r. śm.) i † Jan (5r. śm.) BZYMEK i †† z rodziny
WTOREK 10.11.2020	
18.00	† Ireneusz TWOREK (2r. śm.)
18.00	† Marianna NIEDZIÓŁKA (2r. śm.)
ŚRODA 11.11.2020	
12.00	ZA OJCZYZNĘ
12.00	O zdrowie i Boże błogosławieństwo i szczęśliwe rozwiązanie dla Katarzyny
18.00	W intencji prośb i podziękowań do MB Nieustającej Pomocy
CZWARTEK 12.11.2020	
18.00	O wytrwałość w cierpieniu dla Janiny i innych chorych.
18.00	†† z rodzin: JANKOWSKICH, NACHO- WIAKÓW, WÓJCIKÓW i JANUSZKÓW
PIĄTEK 13.11.2020	
18.00	† Henryk i Henryka KOŁODZIEJSCY
18.00	† Irena HACZKOWSKA (int. Teresy z Giżyna)
SOBOTA 14.11.2020	
18.00	† Halina, Wacław MATUK, † Julian TO- MASZEWSKI
18.00	† Marianna, Kazimierz, Zofia, Mikołaj LISIECCY
XXXIII NIEDZIELA ZWYKŁA 15.11.2020	
08.00	† Roman ŁASZEWSKI (5r. śm.), † Sta- niław STEFANOWICZ (10r. śm.)
12.00	Dziękczynno—błagalna w 35 urodziny Szczepana i jego rodziny
18.00	† Aleksandra NICIŃSKA

INTENCJE MSZALNE W KOŚCIOŁACH FILIALNYCH	
XXXII NIEDZIELA ZWYKŁA 08.11.2020	
SOBOTA 07.11.2020 16:30 POŻRZADŁO	†† z rodziny KRAUZ i RYDEL (intencja rodziny ze Słupska)
09:15 DĘBSKO	Dziękczynna w 55 r. Sakramentu małżeństwa Janiny i Eugeniusz (intencja od wnuków i prawników i pozostałych członków rodziny)
09:15 POMIERZYN	†† Feliksa, Edward, Tade- usz WOŹNIAK
10:30 BIAŁY ZDRÓJ	† Henryk MAZUR (w 5 r. śm.)
10:30 GIŻYNO	† Jan WIELGOSZ
14:00 SUCHOWO	Dziękczynno - błagalna w dniu urodzin Bartosza i Marceli
BIAŁY ZDRÓJ CZWARTEK 16.30 12.11.2020	† Józefa, Anna STAREŃ- CZAK
XXXIII NIEDZIELA ZWYKŁA 15.11.2020	
SOBOTA 14.11.2020 16:30 POŻRZADŁO	INTENCJA WOLNA
09:15 DĘBSKO	† Józef PIRÓG, †† Anna, Jan KOKŁOWSCY, †† Halina Jacek KUDŁA
09:15 POMIERZYN	†† Helena, Marian PELC
10:30 BIAŁY ZDRÓJ	† Marian MARAS
10:30 GIŻYNO	Dziękczynna z okazji uro- dzin Teresy i wnucząt: Julii, Antoniego i Oliwii
14:00 SUCHOWO	Dziękczynno—błagalna za Amelię i Piotra

**PARAFIA RZYMSKOKATOLICKA
P.W. M. B. KRÓLOWEJ POLSKI
ul. Krzywoustego 4, 78-540 Kalisz Pomorski
tel. 94 361 63 64
www.parafia.kaliszpom.pl
Email: parafia.kalisz.pomorski@gmail.com
Facebook: Parafia Kalisz Pomorski**